

Către: Radu MARIAN

Președintele Comisiei parlamentare economie, buget și finanțe

Nr. 113 din 15.11.2024

Ref.: Propuneri și recomandări la Proiectul de lege (nr. 319) pentru modificarea unor acte normative (facilitarea accesului antreprenorilor locali la piețe de capital externe)

Stimate domnule Marian,

Vă salutăm din numele Camerei de Comerț Americane din Moldova (în continuare „AmCham Moldova”).

Urmare votării în primă lectură pe data de 08 noiembrie 2024 a proiectului de lege (nr. 319) pentru modificarea unor acte normative (facilitarea accesului antreprenorilor locali la piețele de capital externe), și urmare examinării acestuia, adresăm următoarele propuneri și recomandări de îmbunătățire.

I. La Art. I - Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr. 372-382, art. 341), cu modificările ulterioare.

-Se propune următoarea redacție a art. 54 alin. (1): „Adunarea generală a acționarilor a entității de interes public poate hotărî ca termenul de publicare a informației despre ținerea adunării generale prin mijloace electronice, alta decât adunarea generală ordinară anuală, și, după caz, de expediere a avizelor fiecărui acționar, să fie de cel puțin 14 zile înainte de data adunării. Asemenea hotărâre se ia de către adunarea generală a acționarilor cu cel puțin două treimi din voturi reprezentate la adunare și doar în raport cu adunările ulterioare și pentru o perioadă care să cuprindă cel mult următoarea adunare generală ordinară anuală.”

Acest alineat, în redacția actuală, transpune în mod eronat art. 5 alin. (1) din directiva 2007/36/CE¹, potrivit căruia, în cazul în care societatea oferă acționarilor posibilitatea să voteze prin mijloace electronice, adunarea generală a acesteia poate decide reducerea termenului preavizului de convocare a adunării generale, cu excepția celei anuale, de la 21 zile la 14 zile. Asemenea decizie va fi valabilă până cel mult la următoarea adunare anuală. Această nu înseamnă că însăși decizia de convocare a adunării desfășurate prin mijloace electronice trebuie luată tot de adunarea generală și că asemenea decizie ar fi valabilă doar până la următoarea adunare generală anuală, așa cum prevede redacția actuală a art. 54 alin. (1) din Legea nr. 1134/1997. Mai mult ca atât, chiar art. 54 alin. (3) din lege prevede că posibilitatea ținerii adunării generale prin mijloace electronice se stabilește în statutul societății.

¹ [Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă](#)

-La art. 56, se propune următoarea redacție a alin. (7): „În dependență de modul prevăzut de statutul societății sau hotărârea adunării generale, cu excepțiile stabilite la alin. (8) și (9), actul de *reprezentare a acționarilor persoane fizice la adunarea generală a acționarilor poate fi eliberat:*

a) cu aplicarea semnăturii electronice calificate, cu sau fără autentificare în modul prevăzut la lit. b); sau
b) cu aplicarea semnăturii olografe, autentificat de notar sau de administrația organizației de la locul de muncă, de studii sau de trai al acționarului, iar pentru pensionari, de organul de asistență socială de la locul de trai.”

-La art. 56 se propune următoarea redacție a alin. (13): „*Lista acționarilor care participă la adunarea generală va fi semnată de secretarul societății ori de membrii comisiei de înregistrare ale căror semnături se autentifică de membrii comisiei de cenzori în exercițiu sau se legalizează de notar, cu excepția semnăturilor electronice calificate, și va fi transmisă comisiei de numărare a voturilor. Secretarul societății sau comisia de înregistrare stabilește prezența sau lipsa cvorumului la adunarea generală a acționarilor și numără voturile pentru alegerea comisiei de numărare a voturilor.”.*

Remarcăm faptul că ambele aceste modificări sunt prevăzute de proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (facilitarea activității mediului de afaceri VII), elaborat de MDDE², scopul acestor modificări fiind eliminarea cerințelor de formă inutile pentru întocmirea actului de reprezentare și facilitarea participării acționarilor persoane fizice la adunările generale a acționarilor.

-Se propune completarea art. 91 cu următoarele aliniate:

”(4) Cererea acționarului de acces la documentația societății trebuie formulată în mod clar și justificat. Societatea își rezervă dreptul de a solicita informații suplimentare pentru a evalua relevanța cererii și scopul urmărit de acționar.

(5) Societatea poate refuza cererea de acces formulată potrivit alin. (1) dacă divulgarea informațiilor solicitate poate afecta interesele comerciale ale societății sau nu au legătură cu interesele legitime ale acționarului. Nu poate fi refuzat accesul la rapoartele și informațiile care urmează a fi făcute publice în baza prevederilor legale.

(6) Nu pot fi oferite informații sensibile, planuri strategice, date comerciale, date personale precum și alte date care sunt protejate în modul prevăzut de lege.

(7) Cererile excesive sau care ar putea bloca activitatea normală a societății pot fi respinse.

(8) Acționarii care solicită accesul la informații pot fi obligați să semneze un acord de confidențialitate cu angajament de a utiliza informațiile exclusiv pentru exercitarea drepturilor lor legale și pentru evaluarea corectă a activității societății, evitând orice conflict de interese sau utilizarea informațiilor contrar intereselor comerciale ale societății.

(9) Utilizarea informațiilor obținute în exercitarea dreptului său potrivit alin. (1) nu poate fi extinsă în scopuri comerciale sau personale.

(10) Abuzul de drept în exercitarea dreptului de acces al acționarului la documentația societății, precum și utilizarea necorespunzătoare a informațiilor obținute sau divulgarea acestora vor fi sancționate conform legislației în vigoare, inclusiv prin repararea daunelor cauzate societății.”.

² [Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative \(facilitarea activității mediului de afaceri VII\) \(număr unic 374/MDDE/2024\)](https://legis.md/legis/proiect/374/MDDE/2024)

În fapt, sunt cazuri în care unele persoane fizice achiziționează o acțiune a societății și bazându-se pe prevederea legală în cauză solicită în mod constant și abuziv informații de la societate, inclusiv cu caracter sensibil.

În prezent, prevederile art. 91 nu stabilesc anumite limitări în exercitarea dreptului acționarului (cu excepția termenului de 5 ani pentru documentele solicitate). Astfel, a fost propusă delimitarea întinderii dreptului acționarului de a avea acces la documentația societății.

Menționăm că, deși acționarii minoritari din diferite țări europene, inclusiv România, beneficiază de drepturi similare celui prevăzut de art. 91 din Legea 1134/1997, care este prevăzut pentru a asigura transparența și responsabilitatea conducerii societăților pe acțiuni, aceste drepturi sunt însoțite de limite clare pentru a preveni abuzurile și a proteja interesele legitime ale companiilor. Aceste limite contribuie la menținerea unui echilibru între controlul exercitat de acționari și eficiența operațională a societăților.

II. La Art. IV - Legea nr. 171/2012 privind piața de capital (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 665), cu modificările ulterioare.

-La art. 6, alin. (1), litera a) se propune următoarea completare: *„seria, numărul, data eliberării, data expirării, autoritatea emitentă a pașaportului (în cazul cetățenilor străini sau apatrizi care nu dețin IDNP), nr. de înregistrare/înmatriculare în registrul comerțului sau registrul echivalent din statul străin (în cazul persoanelor juridice străine)”*.

III. La Art. VI - Legea nr. 234/2016 cu privire la Depozitarul central unic al valorilor mobiliare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 343-346, art. 711), cu modificările ulterioare.

-Se propune excluderea literei e) de la art. 5 alin. (1) pct. (3), deoarece nu corespunde Regulamentului (UE) nr. 909/2014, care la recitalul (11) prevede că: *„Prezentul regulament nu ar trebui să impună tipul de instituție care să realizeze înscrierea în cont a titlurilor de valoare la emitere, ci ar trebui să permită mai curând diferitelor părți interesate, inclusiv operatorilor de registru, să îndeplinească această funcție. Totuși, de îndată ce tranzacțiile cu aceste titluri de valoare vor fi executate în locurile de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE și prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sau constituite ca garanție în condițiile prevăzute de Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului, titlurile de valoare respective ar trebui să fie înscrise în cont într-un sistem de tip CSD [depozitar central al valorilor mobiliare] pentru a se asigura, inter alia, că toate aceste titluri de valoare pot fi decontate printr-un sistem de decontare a titlurilor de valoare”*.

Regulamentul (UE) nr. 909/2014³ stabilește cerințe uniforme pentru decontarea instrumentelor financiare în Uniune, precum și norme referitoare la organizarea și activitatea depozitarilor centrali de titluri de valoare (CDS-uri).

Potrivit art. 3 alin. (2) din acest Regulament, titlurile de valoare relevante se înregistrează prin înscriere în cont la un CSD în cazul în care o tranzacție cu valori mobiliare este realizată într-un loc de tranzacționare.

³ [Regulamentul \(UE\) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului \(UE\) nr. 236/2012.](#)

Conform Directivei 2014/65/UE⁴, prin loc de tranzacționare se înțelege o piață reglementată, un MTF (sistem multilateral de tranzacționare) sau un OTF (sistem organizat de tranzacționare).

Astfel, atât timp cât valorile mobiliare ale entităților mari nu sunt admise spre tranzacționare pe o piață reglementată sau MTF, statul nu ar trebui să impună tipul de instituție care să realizeze înscrierea în cont a titlurilor de valoare la emitere, ci ar trebui să permită mai curând diferitelor părți interesate, inclusiv operatorilor de registru, să îndeplinească această funcție.

De notat că lipsa obligației respective nu împiedică emitenții care cad sub criteriile de entități mari, ale căror valori mobiliare nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau MTF, să decidă oricând în mod benevol trecerea valorilor mobiliare proprii în evidența DCU.

Emitenții respectivi nu desfășoară activități pe piața financiară bancară sau nebanară și, de regulă, sunt deținuți de un singur acționar sau de un număr foarte limitat de acționari (multinaționale), care sunt investitori cu cunoștințe și experiență bogată în domeniul investițiilor, capabili să-și evalueze propriile riscuri și să decidă de sine stătător cum le tratează. Totodată, transmiterea registrelor deținătorilor valorilor mobiliare de la societățile de registru către DCU implică costuri mai mari de deservire pentru emitenți, precum și accesibilitate redusă legată de faptul că DCU deservește un număr foarte mari de clienți (bănci, companii de asigurare, societăți cotate la bursă).

IV. La Art. VII – Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 434–439, art. 727), cu modificările ulterioare, se propun următoarele intervenții.

1. La art. 3, la noțiunea „deținere calificată”, cifra „1” se substituie cu cifra „5”.
2. La art. 50, textul „1%, ” se exclude;
3. La art. 51, alin. (1), după cuvintele „nivelurile de” cifra „1” se exclude;
4. La art. 51: alin. (2), după cuvintele „dețineri calificate” se completează cu textul „care reprezintă cel puțin 2,5% în capitalul social al unei bănci”;
5. 1. La articolul 52¹, se propune următoarea redacție a alin. (5):
„(5) În cazul în care evidența acțiunilor este ținută de Depozitarul central unic al valorilor mobiliare sau de o societate de investiții din Republica Moldova, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin. (4), Depozitarul central unic al valorilor mobiliare sau societatea de investiții asigură efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de acțiuni și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul băncii.”;

Tot aici, se propune completarea art. 52¹ cu alineatele (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul în care evidența acțiunilor este ținută de un depozitar central, o societate de investiții sau un intermediar din afara Republicii Moldova, se va aplica următoarea procedură:

⁴ [Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind pietele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.](#)

a) în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data stabilită de Banca Națională a Moldovei, depozitarul central, societatea de investiții sau intermediarul din afara Republicii Moldova care asigură evidența acțiunilor băncii este obligat să transfere acțiunile băncii pe conturile deținătorilor acțiunilor deschise în Depozitarul central unic al valorilor mobiliare;

b) în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin. (4), Depozitarul central unic al valorilor mobiliare asigură efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor acțiunilor și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul băncii.

(5²) Contractul încheiat între Depozitarul central unic al valorilor mobiliare și depozitarul central din afara Republicii Moldova va conține prevederi privind obligația executării cerințelor stabilite de alin. (5¹) de către depozitarul central, societatea de investiții sau intermediarul din afara Republicii Moldova.”;

6. La art. 140 alin. (2) literele a) și b), se propune excluderea textului „1%”.

Nota informativă la Proiectul de lege prevede transpunerea parțială a unor prevederi din Directivele 2017/1132 și 2007/36. Ambele acte juridice reglementează exercitarea drepturilor acționarilor, aspecte importante ale guvernancei corporative ale societăților (inclusiv instituții de credit – în speță, bănci). Din prevederile proiectului de lege rezultă clar excluderea băncilor, societăților de asigurare/reasigurare de sub egida acestuia ceea ce considerăm incorect, ținând cont de aplicabilitatea generală a Directivelor numite mai sus inclusiv asupra instituțiilor de credit (băncilor).

Listarea băncilor (locale) la burse de valori externe nu are drept efect pierderea sau subminarea capacității autorității de supraveghere bancară de a interveni în cazurile în care acționarii nu corespund cerințelor de calitate. Băncile listate vor continua să fie supuse reglementărilor BNM care vor avea responsabilitatea de a monitoriza activitatea acestora, inclusiv în partea ce ține de calitatea și structura acționariatului. Mai mult, listarea pe burse externe impune băncilor să respecte standarde internaționale de transparență și raportare a statului gazda (*legea locului*).

Listarea băncilor pe piețe de capital externe nu semnifică împovărarea sarcinii de reglementare și supraveghere a BNM. Chiar și după listare, BNM va continua să evalueze structura acționariatului băncilor, având dreptul de a interveni dacă identifică acționari care nu corespund standardelor necesare. BNM dispune de mecanismele necesare pentru a controla și reglementa structura acționariatului, inclusiv prin aplicarea sancțiunilor sau restricțiilor asupra acțiunilor băncilor în cazul nerespectării cerințelor regulatorii.

Pe lângă atragerea de capital și investiții într-un volum mai mare, s-ar crea accesul și la o multitudine mai vastă de investitori externi, care ar fi interesați de oportunități de afaceri din Republica Moldova. Altfel zis - **interconectarea piețelor sau fluxuri financiare reciproce** - accesul băncilor la piețe externe facilitează nu doar atragerea de capital, ci și crearea de legături între investitori internaționali și companii locale.

În cadrul ședințelor din 29 octombrie, Consiliul de Administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare a aprobat **Strategia națională privind dezvoltarea pieței de capital din Republica Moldova pentru perioada 2025-2030**⁵. Documentul prevede sporirea accesului la finanțare prin consolidarea capacităților companiilor de a crea oferte de finanțare de pe piața de capital; lărgirea bazinului de investitori pentru creșterea cererii și lichidității pieței; sporirea accesului IMM la piața de capital; modernizarea infrastructurii și fortificarea capacităților ecosistemului pieței de capital; armonizarea cadrului legal și de reglementare cu Acquis-ul

⁵ A se vedea https://www.cnpf.md/ro/decizii-ale-consiliului-de-administratie-al-comisiei-nationale-a-6307_94002.html.

comunitar. Susținem ferm opinia potrivit căreia aceste obiective pot avea loc incluzând sistemul bancar în perimetrul lansării alături de alte societăți pe acțiuni la burse de valori externe.

În partea ce ține de majorarea pragurilor deținerilor calificate (pentru care este necesară aprobarea prealabilă a BNM), un argument important în favoarea acestora rezultă din analiza de drept comparat. Astfel, nici într-un stat UE nu există pragul minim de 1%; România, Polonia, Cehia, Ungaria, (Ucraina) acest prag reprezintă 10%.

Pachetul de reglementare CRD⁶ și CRR IV⁷ (cerințe de capital pentru bănci) prevăd pragul de 10% pentru bănci, ceea ce reprezintă alinierea la standardele UE (la fel ținem cont de faptul că ne aflăm în proces de screening UE).

Creșterea pragului la 5% înseamnă că investitorii care doresc să achiziționeze o participație minoritară (în speță sub 5%) în capitalul social al băncilor nu vor mai fi obligați să parcurgă proceduri complexe și îndelungate pentru obținerea aprobării prealabile a BNM, ceea ce va avea drept efect creșterea fluxurilor de investiții străine directe.

Istoric, pragul deținerilor calificate a fost stabilit la 10%, apoi redus la 5%, și în cele din urmă a fost stabilit la 1%. Această scădere a fost motivată de anumite condiții și acțiuni care, în timp, s-au consumat, nemaifiind actuale în prezent.

Suplimentar, BNM, CNPF, SPCSB, SIS, SFS au dezvoltat capacități mai puternice de reacție pentru a supraveghea și/sau a reglementa sectorul bancar, inclusiv în contextul diferitor acțiuni de preluări neconforme sau prin prisma reglementării și dezvoltării cadrului juridic privind sancțiunile internaționale.

V. La Art. VIII, proiectul prevede modificarea Legii nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare în partea ce ține de activitatea compozită care să permită ca societățile de asigurare să dețină simultan licențe pentru desfășurarea activității în categoriile asigurări de viață și asigurări generale.

Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), la art. 73 prevede că societățile de asigurare nu pot fi autorizate să desfășoare în mod simultan activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală.

Directiva Solvabilitate II

Articolul 73 Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și de asigurare generală

(1) Întreprinderile de asigurare nu pot fi autorizate să desfășoare în mod simultan activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea următoarele:

(a) întreprinderile autorizate să desfășoare activitatea de asigurare de viață pot obține o autorizare și pentru desfășurarea activităților de asigurare generală în ceea ce privește riscurile enumerate în clasele 1 și 2 din anexa I partea A;

⁶ [Regulation \(EU\) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation \(EU\) No 648/2012 Text with EEA relevance;](#)

⁷ [Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC Text with EEA relevance.](#)

(b) întreprinderile autorizate numai pentru riscurile enumerate în clasele 1 și 2 din anexa I partea A pot obține o autorizare pentru desfășurarea activității de asigurare de viață. [...]

În același timp, Parlamentului European a aprobat la 23.04.2024, propunerile de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește proporționalitatea, calitatea supravegherii, raportarea, măsurile referitoare la garanțiile pe termen lung, instrumentele macroprudențiale, riscurile legate de durabilitate, supravegherea la nivel de grup și supravegherea transfrontalieră prin care a pus în sarcina Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (AEAPO) să evalueze dacă cerința privind separarea activităților de asigurare de viață și de asigurări generale menționată la art. 73 alin. (1) din Directivă este încă justificată.

În context, AEAPO urmează să evalueze efectele menținerii și efectele potențiale ale ridicării interdicției compuse cel puțin în ceea ce privește protecția deținătorilor de polițe, potențiala subvenționare încrucișată între activitățile de viață și altele, eficiența pieței și competitivitatea, cu luarea în considerare a experiențelor de supraveghere, urmând să prezinte Consiliului un Raport în termen de un an de la data aprobării iar momentan, recomandarea AEAPO de păstrare a actualelor prevederi de separare a activităților sau anularea acestora nu este cunoscută.

VI. În contextul procesului de elaborare a propunerilor de modificare a legislației cu privire la piața de capital s-au propus intervenții și la art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancare, după cum urmează:

Articolul 9. Interdicții

(1) Se interzic organizației de creditare nebancară:

a) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public, se propune completare cu următorul text: „cu excepția fondurilor atrase prin intermediul pieței reglementate și/sau sistemelor multilaterale de tranzacționare din Republica Moldova sau din străinătate”.

Această modificare legislativă subliniază o distincție vitală între depozitele de la public și obligațiunile corporative ca instrumente pe piața reglementată. Investitorii în Obligațiuni corporative trebuie să corespundă anumitor criterii de eligibilitate stabilite de legislația privind piața de capital, respectiv aceștia se diferențiază de publicul larg. Totodată, acești investitori înțeleg că investițiile în Obligațiuni corporative implică un risc mai mare față de depozite, dar oferă și o rentabilitate pe măsură. Prin această propunere, OCN-urile vor putea atrage fonduri nu doar de la investitori calificați, dar și de la clienții profesioniști respectând, totodată, restricția de a atrage depozite de la public.

Înțelegem ca aceste intervenții sunt privite cu anumite rezerve, și am putea presupune că acestea sunt întemeiate pe pct. 13 din Memorandumul Suplimentar cu Fondul Monetar Internațional cu privire la Politicile Economice și Financiare din 2019.

Cu toate acestea, este important de remarcat că punctul 13 din Memorandum sugerează măsuri de atenuare a riscurilor în sectorul financiar non-bancar, nemijlocit interzicerea OCN-urilor să accepte depozite de la public, dar nu abordează nemijlocit emisiunea de obligațiuni corporative. Amendamentul propus nu contravine recomandărilor FMI, ci oferă o abordare echilibrată și modernă, propice pentru dezvoltarea sustenabilă a sectorului financiar nebancar.

Totodată, este inexplicabil de ce organizațiile de creditare nebancară sunt discriminate în raport cu alte SRL-uri, care pot emite obligațiuni corporative, fiind încălcat principiul egalității oportunităților (level playing field), or de regulă aceste companii:

- sunt jucători responsabili pe piață, fapt confirmat și de certificarea pentru protecția consumatorilor, recunoscută internațional;
- sunt supravegheate de aceleași autorități ca și băncile comerciale, CNPF în domeniul protecției consumatorilor, și de BNM în calitate instituție principală de supraveghere în domeniul financiar bancar și nebancar.

Reținem că, carențele în activitatea unor OCN, chiar dacă sunt corect semnalate, sunt de remediat pe alte căi (în primul rând, supravegherea efectivă) și nu trebuie să ducă la măsuri de limitare și constrângere aplicate întreg sistemului.

Această discriminare legislativă restrânge neîntemeiat capacitatea OCN-urilor de a participa activ și în mod echitabil pe piața de capital. Permitearea emiterii de obligațiuni de către OCN-uri ar contribui semnificativ la diversificarea surselor de finanțare.

Pe de altă parte, ținem să remarcăm că prin Legea nr. 23/2020 a fost introdusă noțiunea de public, iar referința anterioară în articolul 9 alin.(1) lit. a) din Legea nr.1/2018, la „*persoanele fizice*” a fost substituită cu noțiunea de „*public*”. Această modificare legislativă a venit ca urmare a necesității ridicării gradului de asigurare a stabilității sectorului financiar și reducerii riscurilor de supra-îndatorare generate de sectorul financiar nebancar.

Nu în ultimul rând, este important de remarcat că în Nota informativă la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (facilitarea accesului antreprenorilor locali la piețele de capital externe), este evidențiat că scopul amendamentelor este, inter alia, de a oferi societăților moldovenești oportunitatea de accesare a unei game mai largi de surse de finanțare.

În acest context, dacă OCN-urile sunt limitate și nu se regăsesc în această categorie, există riscuri semnificative ca obiectivele setate să nu fie atinse și asigurate de către autorul proiectului de lege, dar și de către legiuitor. Facilitarea accesului OCN-urilor pe piețe de capital externe va contribui la creșterea credibilității sectorului, atât la nivel local, cât și internațional, dar și a nivelului de disciplină financiară a OCN-urilor care intră în piața de capital. Subsecvent, aceasta va transmite un semnal pozitiv investitorilor cu privire la respectarea de către acestea a standardelor internaționale în ceea ce privește transparența și guvernanta corporativă.

Având în vedere cele expuse, solicităm examinarea suplimentară a propunerii de modificare a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2018.

Considerăm că această propunere reprezintă un pas important în vederea modernizării cadrului legislativ în sectorul financiar nebancar, promovând o abordare mai flexibilă și adaptată la evoluțiile pieței, respectând totodată rigorile legale existente și recomandările internaționale.

VII. La Codul Fiscal 1163/1197 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 08.02.2007), cu modificările ulterioare, se propun următoarele modificări.

1. Art. 70 se completează cu alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) *Nu se impozitează veniturile nerezidenților din vânzarea pe piața reglementată a valorilor mobiliare emise în Republica Moldova.*”;

2. Art. 24 se completează cu alin. (26), cu următorul cuprins:

„(26) *Se permite deducerea cheltuielilor suportate de emitent în legătură cu admiterea spre tranzacționare pe o piață reglementată, inclusiv cheltuielile pentru asistență juridică, financiară și de alt fel, taxe ale autorității*

de supraveghere a pieței, taxe de imprimare, cheltuieli de marketing și publicitate, taxe de listare și alte costuri direct atribuibile.”;

În speranța că argumentele prezentate vor fi luate în considerare în procesul de îmbunătățire a proiectului, vă mulțumim pentru atenția acordată și rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice informații suplimentare.

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

Camera de Comerț Americană din Moldova